

آمیولانس

من ساپورت می‌کنم پس هستم

● **پوریا عالمی:** اس‌ام‌اسی خخش شده و در آن از دیگران خواسته شده علیه علی مطهری راهپیمایی کنند. علی مطهری هم در واکنش به این اس‌ام‌اس گفت: «در راهپیمایی علیه خودم شرکت می‌کنم.» نمایندگان مخالف مطهری گفتند: ما در راهپیمایی‌ای که علیه مطهری باشد و او هم علیه خودش در آن شرکت کرده باشد شرکت نمی‌کنیم.
«ر-**ا** گفت: من هم در راهپیمایی علیه مطهری شرکت می‌کنم به شرطی که دکتر «ح-ع» هم در آن شرکت کند. اما اگر دکتر «ح-ع» در راهپیمایی علیه کسی شرکت کند من علیه دکتر «ح-ع» در راهپیمایی دیگری دارم شرکت می‌کنم پس ما اینطوری توطئه غرب را خنثی کردیم چون هم شرکت کردیم، هم شرکت نکردیم و غرب مبهوت ما شده است.

دکتر «ح-ع»، اندیشمند، گفت: شرکت باید ثبت‌شرکت‌ها شده باشد و حتی اگر راهپیمایی مجوز وزارت کشور داشته باشد، باید برای شرکت در آن خودمان را ثبت‌شرکت‌ها کنیم چرا که غرب می‌خواهد ما شرکت کنیم تا ما را به‌جای سهامی‌عام، سهامی خاص نشان دهد و بگوید اینهاش.

تعدادی از مردم گفتند: ما هم علیه علی مطهری در راهپیمایی شرکت می‌کنیم. / چرا؟! / چون علی مطهری ما را ساپورت نمی‌کند. / [...]

علی مطهری در پایان گفت: ما معتقدیم حرف مرد یکی است. همان‌طور که حرف ما درباره مسایل زنان در جامعه همان است که بود، حرف ما در مورد مسایل مردان در جامعه نیز همان است که بود.

صادق زیباکلام نیز گفت: من نامه‌ای به سفیر سوئد نوشتم که برگشت خورد و گفتند باید این نامه را به سفیر نروژ بنویسم. منتها این چیزی از ارزش‌های علی مطهری کم نمی‌کند هرچند ما از نظر کلی ارزش‌های متفاوتی را قابل هستیم.

آمیول: الان شبیه بزرگراهی شدید که نه‌تنها از دو طرف ماشین می‌آید بلکه از عرض بزرگراه هم تراکتور و آدم و عابر پیاده و بولدوزر وارد بزرگراه می‌شود. با این وضعیت ترافیکی واقعا وقتش است ما برویم و در افق کم بشویم.

پیامک‌های صبح شنبه

● **سیدشهاب‌الدین طباطبایی:** بعد از بارها تجربه، دیگر مطمئن باشید گربه بی‌حیاست، اگر برایتان مهم است گرسنه نمانید، لطفا درِ دیزی را محکم ببندید.

شترت روزنامه

www.sharghdaily.ir

شنبه ۲۷ دی ۱۳۹۳ ۲۵ربیع‌الاول ۱۴۳۶ ۱۷ژانویه ۲۰۱۵ سال دوازدهم • شماره ۲۲۱۳ • ۲۰ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۲:۱۴ • اذان مغرب ۱۷:۳۵ • اذان صبح فردا ۵:۴۵ • طلوع آفتاب ۷:۱۳

روزنامه‌فردا

کارتون خواب

آروین
arvinmad@gmail.com

واکسن ترک سیگار ساخته شد

عسل عباسیان: غروب چهارشنبه ۲۴دی‌ماه، خیابان ویلا، قاطع خیابان ورشو، خانه اندیشمندان علوم‌انسانی، میزبان دکتر احمد ساعی در ششمین جلسه گپ‌وگفت با صاحب‌نظران دانش سیاست در ایران بود. در سالتی کوچک که حداکثر ۴۰نفر را در خود جای می‌داد، عده‌ای از اهالی دانش علوم‌سیاسی از جمله دکتر جواد اطاعت گروه‌م آمده بودند تا با دکتر احمد ساعی، استاد علوم‌سیاسی دانشگاه تهران به گفت‌وگو بنشینند. بانوی مهربان و خندان «اوگت دلفورتی»، همسر فرانسوی دکتر ساعی با دسته‌گل نرگسی در دست هم کنار استاد نشسته بود و در میان گفت‌وگوها با فارسی آمیخته با فرانسوی و ترکی گاه‌گداری با شوخ‌طبعی نکته‌های می‌گفت و لیخند او تا صورت همسرش امتداد می‌یافت. احمد ساعی، که دارای مدرک دکترای علوم‌سیاسی از دانشگاه گراتس اتریش در سال ۱۳۵۰ است و سال‌ها در دانشگاه‌های مختلف از جمله دانشکده حقوق دانشگاه تهران به تدریس مشغول بوده، در کنار استادان و دانشجویان مشتاقی که گوش و جان به او سپرده بودند، برکی از تاریخ پرفرازونشیب ایران عصر پهلوی را ورق زد.

او از سال‌های پرفرازونشیب کودکی‌اش شروع کرد؛ چنانا تعریف می‌کرد که گویی مردی از دل تاریخ آمده و در یکی از شب‌های سرد دی‌ماه آنچه به چشم دیده را روایت می‌کند. حاضران در سالن نفس‌ها را در سینه حبس کرده و تنها به او گوش می‌دادند. ساعی با طمانینه از سه‌سالگی‌اش یاد کرد و گفت: «سه‌ساله بودم که کشورم با قدرت‌های بزرگی چون انگلیس و روسیه دست‌وپنجه نرم می‌کرد. در کنار این ابرقدرت‌ها، فرقه دموکرات جعفر پیشه‌وری آذربایجان را در تصرف خود داشت. آن‌موقع ذهن کودکان من از فرقه دموکرات چیزی نمی‌دانست اما بعدها در کتاب «فراز و فرود فرقه دموکرات آذربایجان» خواندم که زمانی که من بچه‌سال بودم، پیشه‌وری به دستور

فراموش نباید کرد

پارهای موانع دولت چنان آشکارند که نیاز به برشمردن ندارند. با این اوضاع، انتظار تلاش برای تحقق وعده‌های رئیس‌جمهور جزو حقوق رای‌دهندگان است ولی نباید کارهای صورت‌گرفته را سبک و یا ناچیز دانست. اولین آموزه دموکراسی، شکیبایی و اصرار بر حقوق قانونی است. به همین ترتیب که وجود این صفات برای تحقق وعده‌ها حیاتی هستند، ناصبوری و ناپایداری مثل هدایای گرانقدری است که افراد صاحب حق، سخاوتمندانه در دامان مخالفان می‌گذارند. به همان ترتیب که باید برای تحقق وعده‌های رئیس‌جمهور اصرار کرد، نباید از یاد برد که اوضاع نسبت به قبل چه تغییری کرده. نباید کارهای بزرگ انجام‌شده و همت‌های والا را ناچیز شمرد؛ اگرچه فاصله تا وضعیت بهتر همچنان قابل‌توجه است.

پشت‌جلد

کریم ارغنده‌پور

جبران شود و ما به نقطه‌ای که قبلا ایستاده بودیم، برسیم.» چهره‌ای درهم کشید و به تنگناهایی اشاره کرد که همچنان بر سر جای خود باقی مانده‌اند. گفتم: «اوضاع کشور را باید واقعی دید. جامعه مدنی هم باید مطالبات خود را داشته باشد. اما اینکه سیر تغییرات سریع و مطابق آنچه ما میل می‌کنیم انجام شود چندان واقعی نیست.» مردم ما در حال تمرین دموکراسی هستند. از این نظر ما گام‌های ابتدایی را طی می‌کنیم. دوران احمدی‌نژاد هزینه‌های زیادی را بر کشور تحمیل کرد ولی حداقل این حسن را داشت که بسیاری از مردم نقش حیاتی حضور و مسوولیتشان را در مشارکت در صحنه‌های تصمیم‌گیری و همین حقی که قانون به تک‌تک آنها داده، حس کنند. همین آموزه بود که نتیجه انتخابات گذشته را به آن شکل رقم زد.

گزارش یک‌جشن

دکتر احمد ساعی، استاد علوم‌سیاسی دانشگاه تهران:

آینده ایران؛ روشن و پرامید

که مدیرکل حراست به نام داورپناه، نامه‌ای به این مضمون فرستاد که بنا به دلایل امنیتی حضور احمد ساعی در این دانشکده به مصلحت نیست. به همین راحتی از دانشکده بیرون آمدم و از بانک دارپوش هم استعفا دادم و به مدرسه عالی بازگانی رفتم که در آنجا فعالیت‌های سیاسی‌ام را پررنگ‌تر کردم.» و بعد در لایه‌لای صحبت‌هایش ما را به دی‌ماه سرد تهران در حوالی سی‌وچندسال قبل برد: «با گروه فعالی که در مدرسه عالی بازگانی داشتیم، تصمیم گرفتیم در یکی از روزهای نزدیک به انقلاب تحصن کنیم. بنابراین در یکی از روزهای دی‌ماه به همراه دکتر کاشانی، قندی، عباس‌پور و ۵۵نفر دیگر از استادان در طبقه‌ششم ساختمان وزارت علوم تحصن کردیم. این تکاپوها از چشم رژیم دور نماند و شنیدم که قرار است به ساختمان متحصن شده‌ها حمله کنند. یک روز که توی تراس به اتفاق کامران نجات‌اللهی و برخی دیگر ایستاده بودیم، یک‌دفعه دیدم کامران خم شده و از او خون می‌چکد! به‌سرعت او را به بیمارستان آبان رساندیم که در همان‌جا درگذشت. در حالی که مبهوت مانده بودیم چه کسی و چگونه به او شلیک کرد!» در پایان مراسم از استاد ساعی در کنار همسرش -که یک شخصیت آکادمیک در فرانسه است و از سوی «ژاک شیراک» نشان شوالیه هم دریافت کرده - توسط اهالی خانه اندیشمندان تجلیل شد و در پایان با لبخندی که بر چهره داشت، در پاسخ به سوالی که از او پرسیدند که آینده ایران را چطور می‌بیند، بی‌درنگ گفت: «روشن و پرامید.» و نهایتا در پاسخ به «شرق» که چرایی این روشنی را جویا می‌شود، اینطور نقطه پایانی بر صحبت‌هایش می‌گذارد: «با وجود جوان‌های خوش‌فکر، روشن، فعال، پراترزی، امیدوار، پر از عشق به زندگی و آینده، با وجود جوان‌هایی که عشق به ساختن ایران آباد و آزاد دارند، با وجود چنین جوانانی مسلما آینده روشن است.»

نگاه

خیز بلند قطر از پنجره کتاب

چندان با این مکان آشنا نیستند، از این‌رو تعداد کم بازدیدکنندگان کاملا محسوس است. از سوی دیگر با وجود چاپ و انتشار چندین بروشور، کتاب و حتی ارایه عناوین کتاب‌ها روی فلش‌مموری به‌صورت رایگان، به‌دلیل تازه‌تاسیس‌بودن مکان نمایشگاه و کمبود تابلوهای اطلاع‌رسانی محیطی، باعث کثرت سوال از غرفه‌داران و غرفه‌های اطلاع‌رسانی عمومی شده است. از سوی دیگر این‌روزها هوای کشور قطر بسیار مطبوع است اما این نمایشگاه با ایام امتحانات دانش‌آموزان تداخل دارد، این تداخل باعث کمبود شدید بازدیدکنندگان شده است، از این‌رو ناشران حاضر در نمایشگاه بیشتر چشم به خرید کتابخانه‌ها و مراکز دولتی دارند. در این نمایشگاه مکان برگزاری نشست‌های تخصصی نمایشگاه بسیار مجهز و با امکانات رایگان غیرقابل‌باور فراهم است. ده‌ها میهمان از کشورهای عربی و غیرعربی با هزینه دولت قطر به این نمایشگاه دعوت شده‌اند، جلسات به‌خوبی ضبط و از طریق شبکه‌های تلویزیونی پخش می‌شود اما بازدیدکنندگان عادی کمتر در این نشست‌ها شرکت می‌کنند. به نظر می‌رسد هنوز تولید اندیشه و عادت به کتابخوانی، رسم مالوف جهان عرب نیست.

و فاطمه سیاریور درباره آن صحبت خواهند کرد.

● اوکتاوئو پاز، شاعر، مقاله‌نویس و اندیشمند سیاسی مکزیکی، از شاعران برجسته قرن‌بیستم است که در ایران نیز شناخته و آثار او به فارسی ترجمه شده است. دوازدهمین نشست نوبل‌خوانی شهر کتاب به تحلیل و بررسی اشعار اوکتاوئو پاز اختصاص

● چهل‌وسومین نشست «یکشنبه‌های انسان‌شناسی و فرهنگ» با موضوع «شهر و کالبد» فردا یکشنبه ۲۸دی در سالن مرکز مشارکت‌های فرهنگی- هنری شهرداری تهران برگزار خواهد شد. در این نشست که از ساعت چهار تا هفت‌بعدازظهر است، فیلم مستند «مهتاب» ساخته محمدعلی هاشم‌زهی به نمایش درمی‌آید و دکتر ناصر فکوهی

بانک تجارت
روابط عمومی

مرکز ارتباط مشتریان ۱۵۵۴

پیشنهاد فردا

و فاطمه سیاریور درباره آن صحبت خواهند کرد.

● اوکتاوئو پاز، شاعر، مقاله‌نویس و اندیشمند سیاسی مکزیکی، از شاعران برجسته قرن‌بیستم است که در ایران نیز شناخته و آثار او به فارسی ترجمه شده است. دوازدهمین نشست نوبل‌خوانی شهر کتاب به تحلیل و بررسی اشعار اوکتاوئو پاز اختصاص